

בולעטין # 18 - אדר תשכ"ד לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרָשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

רמב"ן על דברים פרק לג פסוק ב

וזרח משעיר למו - כי אחרי נסעם מסיני בא לישראל, כי משם השכין שכינתו בתוכם ושוב ומשם שלח מרגלים שנאמר (שם יג ג) וישלח אותם משה ממדבר פארן, ונתנדה העם ולא היה הדבור עם משה עד שבאו לשעיר בגבול בני עשו בסוף הארבעים (לעיל ב ב), כמו שנאמר שם (פסוק ז) כי ה' אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדול הזה זה ארבעים שנה ה' אלהיך עמך

(ב) ה' מסיני בא יאמר כי השם מסיני בא לישראל, כי משם השכין שכינתו בתוכם ושוב לא נסתלקה מהם והענין, כי ירד הכבוד בהר סיני כמו שנאמר (שמות יט כ) וירד ה' על הר סיני אל ראש ההר ויקרא ה' למשה וגו', ושם היה כל הימים שהיה משה עולה ויורד כמו שנאמר (שם כד יז) ומראה כבוד ה' כאש אוכלת בראש ההר וגו' וכאשר נתנו לו הלוחות האחרונות שכן הכבוד באהל מועד, כמו שנאמר (שם לג ט) והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה, וכתוב (שם פסוק יא) ודבר ה' אל משה פנים אל פנים וגו' וכאשר הוקם המשכן שכן הכבוד במשכן שנאמר (שם מ לד) ויכס הענן את אהל מועד וכבוד ה' מלא את המשכן, ומשם היו לו כל הדברות כל ימי המדבר:

וזרח משעיר למו - כי אחרי נסעם מסיני במסע ראשון שכן הענן במדבר פארן, ומשם שלח מרגלים שנאמר (שם יג ג) וישלח אותם משה ממדבר פארן, ונתנדה העם ולא היה הדבור עם משה עד שבאו לשעיר בגבול בני עשו בסוף הארבעים (לעיל ב ב), כמו שנאמר שם (פסוק ז) כי ה' אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדול הזה זה ארבעים שנה ה' אלהיך עמך והנה אז בבואם בשעיר היה השם להם לאור עולם ושלמו ימי אבלם, וצוה אותם להשמר משעיר ועמון ומואב, ואמר שיחלו לרשת את ארצם, וירשו ארץ סיחון ועוג שני מלכי האמורי הגדולים:

הופיע מהר פארן - שנסתכל בהם ושם ענינם למאור פניו מהר פארן והטעם, כי תחלת הכנסם במדבר הגדול היה מפארן כמו שנאמר (במדבר י יב) ויסעו וגו' ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן, והנה השם הופיע עליהם לראות מה הם צריכים במדבר הגדול והנורא, מלשון ועל עצת רשעים הופעת (איוב י ג), נסתכלת וראית באורך הגדול כל סתרי מחשבותיהם:

ואתה מרבבת קדש מימינו אש דת למו - יאמר כי בא הכבוד לישראל מרבבות קדושי עליון אשר ירדו עמו על ההר, כענין שנאמר (תהלים סח יח) רכב אלהים רבותים אלפי שנאן ה' בם סיני בקדש מימינו אש דת למו, פירוש מימין תפארתו היה להם אש דת, לא מיד המלאכים הנזכרים רק מימין השם בעצמו ובכבודו ויתכן כי "מרבבות קדש" מרבויו קדושתו, כי קדוש קדוש קדוש ה' צבאות בכל מיני קדושה וטעם "אש דת למו" כמו "דת אש", כמו שאמר (לעיל ה כא) ואת קולו שמענו מתוך האש או טעמו כמו "אש ודת למו", יזכיר שהראה להם האש העליונית והשמיעם הדת, וזה כענין שנאמר (לעיל ד לו) ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש ועל דרך האמת יגיד גם כן שהאש שהוא הדת היא מימינו, כי מדת הדין כלולה ברחמים:

ועל דעת רבותינו טעם הכתוב, כי מסיני בא לתת תורה לישראל שנגלה להם משם, וזרח משעיר להם לישראל, כי נגלה על בני עשו לתת להם התורה וכאשר לא רצו בני עשו לקבל אותה האיר פניו לישראל ונתנה להם בימינו ובזרועו ואור פניו כי רצם, והופיע והראה להם יפעתו והדרת פניו מהר פארן כאשר לא רצו בני ישמעאל בתורה יזכיר כי היה זכות לישראל גדולה כאשר לא רצו שאר האומות לקבל את התורה והנה הזכיר כל זרע אברהם, שאחד מהם לא היה חפץ בתורה זולתי ישראל, אבל על כל האומות גם כן נגלה לתת אותה להם ולא רצו בה כפי הבא בקבלת רבותינו (ע"ז ב:):

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)